

הצבע אדום הוא המכנה המשותף למבחר העבודות המוצגות כעת במרכז גוטסמן לתחריט . אם נדמה שזהו מכנה משותף צר למדי, כמעט אקראי , הרי תוך צפייה מתחזור שדי בו. האדום מתנהג כאן כמו מטרונום למוסיקה אך הוא פונה כאן לצופים לא פחות מאשר למבצעים: אם במוסיקה הוא מורה על הקצב והטמפו בו יש לנגן את היצירה, כאן הוא גם מורה על קריאה.

Jan Rauchwerger

הא אדום דם כמו מכתים דימויים, מכניס גם לנוף שקט, של שיחים ומים, את הדם. בהקשרי תולדות אמנות נחשוב על דמו של ישוע, דמם של קדושים על קורבן וישועה, כאב וטומאה. מתבקש לומר שהאדום הוא גם צבע התשוקה להצביע על האדום של קיטש, של לבבות מתקתקים וסרטי מתנה אך במקבץ המצוין הזה הדרמה עזה.

בין "הערב נאכל את הקרביים..." "השורה הראשונה בהדפס שיר של ניצן מינץ, לזרם-פצעים של טלי נבון, לדיוקן האישה האדום, המאטיסי של יאן ראוכוורגר נמשח חוט משותף של דחיפות וערגה. ראוכוורגר יצר את התחריט גם בכחול אפור וזו הזדמנות לחוות הבדלי טמפרטורות צבע באופן מוחשי.

Iddo Markus

בנוף ובדיוקנאות האדומים של עדו מרכוס הוא נפרד מהנרטיב שבדרך כלל מהווה עמוד שדרה של עבודותיו. אם בעבודות הצבעוניות שלו נדמה שעצר רגע, שמסתתר בהם סיפור, כאן, אל אף הקו הרך יש איכות אייקונית לעבודות. הנוף האדום שלו הוא מהיפים בתערוכה. יעל כנעני יוצרת עבודות בהם אדום וזהב, חגיגיים, עשויים כפלטת נוספת על הדפס של דף תווים, וגם בנוף העץ המפורק של דיאנה קוגן האדום הוא תוספת שמשנה משמעות. מקבץ העבודות האדומות מצטבר לחוויה מעיקה ומושכת, כשהמטאפורה השחוקה כל כך של אש, מחממת ומרתיעה נמצאת שוב כמדויקת.

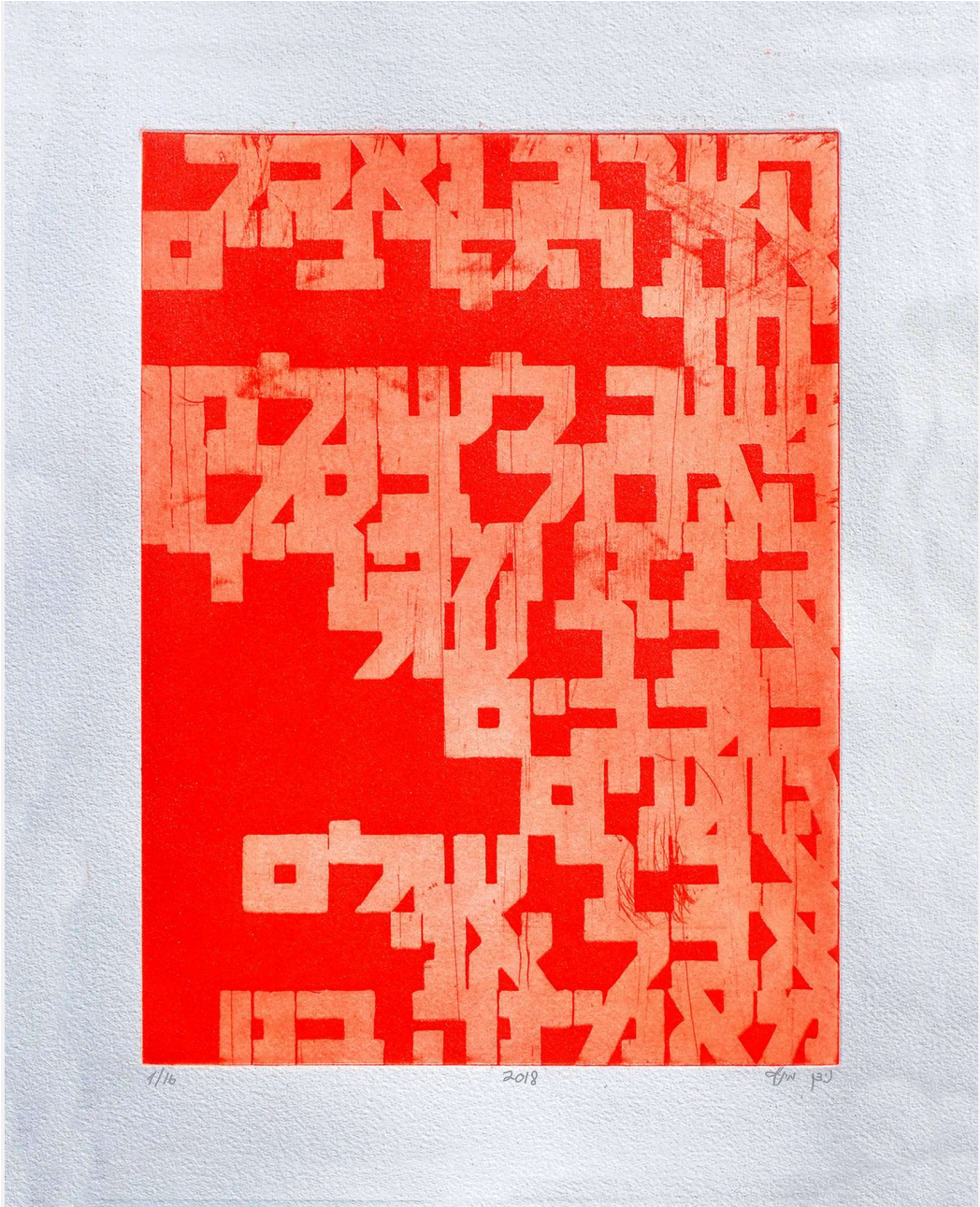
אוצרת: עפרה רעיף

מרכז גוטסמן לתחריט – קיבוץ כברי

טלי נבון

Nitzan Mintz

Yael Chaani

Diana Kogan

